

nansministeren har herunder paa Regeringens Vegne givet Tilsagn om, at der for Finansaaret 1941—42 af Statskassen ydes et Tilskud paa 5 Mill. Kr. til Nedbringelse af de kommunale Sygehusudgifter at fordele efter Folketal, idet Forslag om Bevilling af dette Beløb senere vil blive fremsat.

Ændringsforslag.

Af Finansministeren, tiltraadt af Udvalget:

Til § 1.

1) Som nyt Stk. 4. indsættes:
„Stk. 4. Det i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 § 8, Stk. 8, omhandlede skattefri Fradrag for Børn under 15 Aar beregnes for Skatteaaret 1941—42 med følgende Beløb:

	For 1 Barn	For 2 Børn	For hvert Barn ud over 2 Børn
I København og Frederiksberg	400 Kr.	900 Kr.	600 Kr.
I Købstadkommunerne, Marstal og de sønderjyske Flækker	350 —	750 —	500 —
I Landkommunerne	300 —	600 —	400 —

Til § 2.

2) I Stk. 1, 2den—3die Linie, udgaar „de tilsvarende Indkomster for Skatteaarene 1936—37, 1937—38 og 1938—39“, og i Stedet sættes: „de tre højeste af de tilsvarende Indkomster for Skatteaarene 1936—37, 1937—38, 1938—39 og 1939—40 — for skattepligtige, der ved Opgørelsen af den Indkomst, hvoraf de er ansat for Skatteaaret 1940—41, har benyttet et Regnskabsaar, som ikke er Kalenderaaret, og som er udløbet inden den 1. August 1939, dog de tre højeste af de tilsvarende Indkomster for Skatteaarene 1937—38, 1938—39, 1939—40 og 1940—41 —“.

3) I Stk. 1 tilføjes som nyt sidste Punktum:

„Saafremt den ansatte skattepligtige Indkomst for noget af Skatteaarene 1936—37, 1937—38, 1938—39 og 1939—40 — henholdsvis Skatteaarene 1937—38, 1938—39, 1939—40 og 1940—41 (jfr. ovenfor) — ikke har udgjort mindst 3 pCt. af den for samme Skatteaar ansatte skattepligtige Formue, forhøjes Indkomsten for vedkommende Skatteaar forinden Udfindelsen af de tre højeste Indkomster og Beregningen af Gennemsnitsindkomsten til 3 pCt. af Formuen.“

4) I Stk. 3, Litra b., 1ste Linie, ændres „1936“ til: „1935“.

5) I Stk. 3 indsættes som nyt Litra (c): „c. Hustrus selvstændige Indtægt, naar Ægteskabet er indgaaet efter Begyndelsen af det Regnskabsaar, der ligger til Grund for Skatteansættelsen for Skatteaaret 1941—42, og Indtægten er bortfaldet inden Udgangen af første Halvdel af dette Skatteaar.

Har Hustruens Indkomster i et eller flere af Sammenligningsaarene ikke været medregnet til Skatteyderens Indkomst for de paagældende Aar, nedsættes Merindkomstforhøjelsen efter en Omberegning af Merindtægten, hvorved der foruden til Skatteyderens egne Indkomster tillige tages Hensyn til Hustruens skattepligtige Indkomster for de paagældende Aar.“

6) Som nyt Stk. 4 tilføjes:

„Stk. 4. a. Saafremt en Skatteyder, for hvis Vedkommende Indkomstskatten til Staten for Skatteaaret 1941—42 i Overensstemmelse med Bestemmelsen i Stk. 1 er beregnet med Forhøjelse paa Grund af Merindkomst, over for Finansministeren godtgør, at de ham for nævnte Skatteaar som Indkomst- og Formueskat til Staten og den fælleskommunale Udligningsfond samt personlig Kommuneskat paalignede Skatter tilsammen overstiger 75 pCt. af hans Indkomst i det til Grund for Ansættelsen liggende Regnskabsaar uden Fradrag for personligt paalignede Skatter, vil Indkomstskatten til Staten være at nedsætte med den nævnte Forhøjelses Beløb. Nedsættelsen kan dog ikke ske med et større Beløb end det, hvormed den samlede Sum af de fornævnte Skatter overstiger 75 pCt. af hans foran anførte Indkomst.

b. I Tilfælde, hvor Nedslag i Indkomstskatten til Staten for Skatteaaret 1941—42 i Overensstemmelse med foranstaaende Regel er givet Skatteyderen, vil de ham for Skatteaarene 1942—43 og 1943—44 efter Bestemmelsen i § 6 d. i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 tilkommende Fradrag for personligt paalignede Skatter være at nedsætte med et til Nedslaget svarende Beløb, for-